

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1614010028
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2014:1614010028.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v konaní pred samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaného I. Z. stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní dňa 01. decembra 2014 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaný I. Z., nar. XX.XX.XXXX v I., S. XXX, roľník

s a u z n á v a v i n n ý m

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna I. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX, vyplývajúcej mu z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej mu i rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, pracovisko Malacky spisovej značky MA 6C/113/2007 z 12.07.2007, právoplatným 11.10.2007, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna I. sumou 82,98,- eur (2.500,- Sk), a to mesačne vopred vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky oprávneného dieťaťa O. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX si túto povinnosť riadne neplní od 03.08.2012 až do 28.02.2014, v dôsledku čoho mu vznikol na výživnom dlh voči oprávnenému dieťaťu I. Z. najmenej vo výške 1.871,27,- eur, pričom v rozhodnom období nebol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi, nebol zaradený ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal žiadne dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou, od roku 1993 je evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba s nezisteným príjmom, peniaze na živobytie si zabezpečoval doposiaľ nezisteným spôsobom, navyše tak konal aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisovej značky 3T/116/2012 zo dňa 14.06.2012, právoplatným 14.08.2012, odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3, písmeno b), c) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na 3 roky

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a tohto konania sa dopustil, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

z a t o s a

o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 54 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín.

Podľa § 55 ods. 1 Trestného zákona je obvinený povinný trest povinnej práce vykonať najneskôr do 1 roka od nariadenia výkonu trestu.

Podľa § 55 ods. 3 Trestného zákona je obvinený povinný vykonať trest povinnej práce osobne, bez nároku na odmenu vo svojom voľnom čase.

o d ō v o d n e n i e :

O d ō v o d n e n i e

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky podala dňa 04.02.2014 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 1Pv 352/13/1106 - 9 na obžalovaného I. Z. za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedka I. Z., prečítaním výpovede svedkyne O. Z., oboznámením listinných dôkazov, rodným listom, potvrdením o návšteve školy, trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/116/2012, rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. MA 6C/113/2014, odpisom registra trestov, správou o povesti a správami o priestupkoch.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že vinu priznáva, je si vedomý svojej vyživovacej povinnosti, ktorá trvala do 01.03.2014, od tohto dátumu sa syn I. Z. zamestnal, nie je odkázaný na jeho výživu a táto mu zo zákona voči nemu zanikla. Dlžná suma uvedená v obžalobe je pravdivá, súhlasí s ňou, z dlžného výživného synovi dosiaľ neuhradil nič z dôvodu, že nemá finančné prostriedky, ale má so synom dohodu, že celé dlžné výživné vo výške 1.571,24,- eur, čo je dlžné výživné aj za mesiac február 2014 uhradí. V súčasnej dobe je v dedičskom konaní po strýkovi, ktorý žil a zomrel v Austrálii, mala by mu byť vyplatená suma 600.000,- austrálskych dolárov, ktoré peniaze očakáva v čo najkratšom čase. Je spoločníkom v s.r.o., ktorá je v strate, preto nemá finančné prostriedky na úhradu. Požiadal o poskytnutie časového priestoru na poukázanie finančných prostriedkov synovi. Jeho rodinná situácia bola taká, že mal v starostlivosti staršieho syna A., o ktorého sa riadne staral, bývalá manželka mala v starostlivosti mladšieho syna I., výživné, ktoré bolo určené si nevyplácali, nakoľko sa vzájomne započítavalo. Keďže manželke skončila vyživovacia povinnosť skôr, vznikol na výživnom nedoplatok, čo ho veľmi mrzí. So synom má dobrý vzťah, pravidelne k nemu chodil na víkendy, núdzou netrpel, čo mohol, to mu prispel, predovšetkým prostredníctvom naturálií. Do vyhlásenia rozsudku zohnal len 500,- eur, ktoré synovi plánuje odovzdať. Ak by bola spravodlivosť, mala by matka jeho synov ešte časť výživného uhradiť jemu, nakoľko v dobe, keď sa rozvádzali mal obe deti v starostlivosti on, hoci to nebolo potvrdené súdom a matke aj za toto obdobie musel platiť výživné. Ako živnostník sa dostal voči poisťovniam aj vlastnej rodine do výrazného dlhu, nakoľko mu neuhrádzali faktúry, preto začať s podnikaním v oblasti poľnohospodárstva ako samostatne hospodáriaci roľník. V súčasnosti nemá žiadne príjmy, tieto očakáva v časovom horizonte šiestich rokov, žije len z toho, čo dopestuje a dochová. Jeho žena príjem má a z neho sa financuje domácnosť.

Svedok I. Z. (syn obžalovaného) na hlavom pojednávaní uviedol, že je pravdou, že obžalovaný mu dlží na výživnom sumu 1.521,27,- eur. Vyživovacia povinnosť trvala do 01.03.2014, od marca je už zamestnaný, preto nie je odkázaný na výživu svojich rodičov. S obžalovaným má dobrý vzťah, obžalovaný sa ako otec oňho riadne staral, pravidelne spolu trávili víkendy, kedy obžalovaný oňho zabezpečoval starostlivosť. V dôsledku nezaplatenia výživného núdzou netrpel. Má vedomosť, že obžalovaný má zdediť po strýkovi z Austrálie finančnú hotovosť, dedičské konanie ešte nie je ukončené. Obžalovaný mu povedal, že finančné prostriedky vyplatí hneď ako príde z Austrálie. Verí mu, že to zaplatí, majú dobrý vzťah, preto nemá dôvod neveriť, že obžalovaný mu dlžné výživné neuhradí.

Súd na hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 2 Trestného poriadku prečítal výpoveď svedkyne O. Z. (bývalej manželky obžalovaného) z prípravného konania, ktorá uviedla, že obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplní ani po tom, čo bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/116/2012 zo dňa 14.06.2012 uznaný vinným, od 03.08.2012 nezaplatil na syna žiadnu čiastku, čím mu do decembra 2013 vznikol dlh na výživnom v sume 1.410,66,- eur. So synom I. býva v rodinnom dome, ktorý patrí jej matke, pracuje v E. F. V. v I., dosahuje čistý mesačný príjem cca 620,- eur, na syna I. poberá prídavky 23,- eur daňový bonus 20,- eur, iný príjem nemá a finančne jej nikto nevypomáha.

Zvýšené výdavky v súvislosti so zdravím syna I. nemá, núdzou netrpia, syn má všetko čo potrebuje. Exekútor dlžné výživné od obžalovaného nevymohol, od mája 2012 do januára 2013 poberá na syna náhradné výživné. Syn navštevuje nadstavbové štúdium dennou formou, robí si maturitu, nenavštevuje žiadne platené krúžky, chodí príležitostne na brigády, pričom zárobok si ponechá pre svoju potrebu. Na chod domácnosti neprispieva. Neplnenie si vyživovacej povinnosti zo strany obžalovaného nezanechalo na synovi žiadne nepriaznivé následky, obžalovaný ho nenavštevuje, nekontaktuje, nestretávajú sa, nedostal od neho žiadne darčeky, neberie si ho na prázdniny. Syn bol uňho len 2 dni začiatkom júla 2013, inak vôbec.

Rozsudkom Okresného súdu Malacky č. k. MA 6C/113/2004 - 85 zo dňa 12.07.2007, právoplatným dňa 11.10.2007, bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu vtedy maloletého I. Z. sumou 82,98,- eur (2.500,- Sk) vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky O. Z., počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Z ďalších listinných dôkazov súd poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/116/2012 zo dňa 14.06.2012, rodný list syna I. Z., potvrdenie o návšteve školy synom I. Z., správu obce S. o povesti, správu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o priestupkoch a odpis z registra trestov.

Podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z neobľahčivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. c) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

c) hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrne a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti obžalovaného. Podľa názoru súdu obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pretože bolo preukázané, že obžalovaný ako otec oprávneného dieťaťa I. Z. si neplnil vyživovaciu povinnosť, hoci mu táto vyplývala zo Zákona o rodine a výška ktorej vyživovacej povinnosti mu bola určená právoplatným rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. MA 6C/113/2004 zo dňa 12.07.2007, čím za obdobie od 03.08.2012 až do zániku vyživovacej povinnosti dňom 01.03.2014 spôsobil dlh na výživnom najmenej vo výške 1.571,27,- eur. Skutok tak ako je popísaný v obžalobe bol preukázaný výpoveďou svedka I. Z., svedkyne O. Z., tiež listinnými dôkazmi, predovšetkým právoplatným rozhodnutím súdu určujúcim obžalovanému plniť vyživovaciu povinnosť v ňom určených sumách.

Zavinenie obžalovaného, a tým aj vznik jeho trestnej zodpovednosti súd vzhliadol v tom, že obžalovaný nevyvinul dostatočné úsilie upraviť si svoje zárobkové pomery tak, aby vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi riadne plnil, a aby táto povinnosť zaplatiť výživné neostala len v rovine príslubov spoliehajúc sa náhodný zdroj finančných prostriedkov, ako v prípade očakávaného dedičstva zo zahraničia. Konanie obžalovaného súd vyhodnotil podľa § 15 písm. b) Trestného zákona ako úmysel nepriamy, nakoľko obžalovaný vedel, že svojim konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem spoločnosti na ochrane svojich občanov pri plnení vyživovacej povinnosti a bol uzrozumený s následkom. Zákonnú vyživovaciu povinnosť si teda obžalovaný neplnil vedome.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd uznal obžalovaného vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože bolo preukázané že obžalovaný úmyselne, najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a tohto konania sa dopustil, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, preto súd kvalifikoval skutok podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Keďže neplnenie vyživovacej povinnosti trvalo aj po podaní obžaloby dňa 04.02.2014, súd upravil skutkovú vetu rozsudku v časti výšky dlžného výživného do momentu zániku vyživovacej povinnosti dňa 01.03.2014, keď od podania obžaloby do marca 2014 uplynul jeden mesiac, súd k dlžnej sume pripočítal

sumu 82,98 €, t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku bol obžalovaný povinný zaplatiť sumu vo výške najmenej 1.571,27 € (1.488,29 € + 82,98 €).

Z hľadiska osobných pomerov a možnosti nápravy obžalovaného súd zistil, že obžalovaný bol 2 krát súdne trestaný, z toho pri jednom odsúdení Okresným súdom Bratislava 4 sp. zn. 1T/9/2006 sa naňho hľadí, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/116/2012 zo dňa 04.06.2012, právoplatným dňa 14.08.2012 mu bol uložený trest odňatia slobody podmienene vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní tri roky do 14.08.2012 a povinnosť v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia zaplatiť zameškané výživné.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného poriadku bol súd povinný zistiť a prihliadnúť na pomer a závažnosť pohľadávacích a príťažujúcich okolností, pričom obžalovanému priznal pohľadávaciu okolnosť priznania a ľútosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a zistil príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona spočívajúcu v tom, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pomer uvedených okolností je 1:1.

Súd vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam obžalovanému uložil trest povinnej práce vo výmere 250 (dvestopäťdesiat) hodín, nakoľko súd obžalovaného odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje 5 rokov, obžalovaný s uložením tohto druhu trestu súhlasil a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu, osobu obžalovaného, ktorý má so svojim synom dobrý vzťah, navštevuje ho a prispieva mu na výživu podľa svojich možností, ďalej na pomery obžalovaného, ktorý má prechodne nepriaznivú finančnú situáciu ale o svojich synov sa do času ich nezaopatrenosti podľa svojich možností a schopností staral a zabezpečoval ich výchovu, možnosť jeho nápravy, ktorú súd vidí ako priaznivú vzhľadom na prejavenie vôle obžalovaného vyrovnáť dlh na výživnom z finančných prostriedkov, ktoré dôvodne očakáva v súvislosti s výsledkom dedičského konania po jeho predkovi, ktorá vôľa na urovaní dlhu bola podporená aj vzájomnou dohodou so synom I. Z., a tiež vzhľadom na okolnosti spáchania trestného činu mal súd za to, že nie je potrebné uložiť trest odňatia slobody, aj keď trestný čin bol spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia. Uložený trest povinnej práce je podľa názoru súdu dostatočným nástrojom individuálnej aj generálnej prevencie. Obžalovaný je povinný trest povinnej práce vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu trestu, osobne, bez nároku na odmenu a vo svojom voľnom čase.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Trestnosť činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu, a tiež ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytol oprávnenému náhradné výživné podľa osobitného predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné, skôr než sa súd odobral na záverečnú poradu.

V Malackách, dňa 01. decembra 2014